

Dàtils

La mano de D.ª Leonor

Sabem que un entranyable amic del gran rotatiu dels federals socialistes de l'Empordà, ha renunciat al càrrec d'alcalde de barri que vertaderament havia demanat car se li exigia *nada menos* que canviés de casa per estar poc centric o si hi estés més a casa a fi de què quan l'haguessin de menester sapiguessin on trobar-lo.

Però davant la impossibilitat de canviar la casa de lloc o de fer-lo quedar a casa, l'amic del gran rotatiu ha renunciat a la ma de Donya Elinor, com diuen els purs de les normes.

I visca la Concòrdia.

Surrealisme pur

Tres visions a distància d'un picapedrer que esguerra els cops.

I

Cent metres: un galapag.

Els dimoniets del pensament, tracten de treure gràcia del bellugueig d'un rentell que molesta les oïdes dels historiadors pur-sang de la nostra terra. Una arruxada de Flytox i als llims però és d'una atenció insignificant.

II

Cinquante metres: un bon feixenc.

Unes banyes que esperen sortir el dia que el seu poseïdor trobi la famella que ha de fer-li la guitza tota la vida.

III

Cinc metres: un arxiver desenquadrnat, un observador a distància a través d'una llibreria—a disposició dels pagaders de la província—comodament ajegut a un silló hom veu, malgrat ésser al costat oposat de la muntanya el monestir de Sant Pere de Roda.

* * *

Unes fulles seques relligades, que de no ésser juntes haurien anat a raurer al W. C., per la seva procedència infecta de la casa de l'Ideal ruïnosa i sense estadants als pisos.

Bugada

Hi ha coses que a dir veritat no s'entenen per més que es regirin, em refereixo a un músic flauta que té el cap molt semblant a una bufa de greix.

No crec que els cabells li hagin caigut de tant estudiar, ¡estudiar música s'entén! ço que estudia molt i malament, es la vida privada de persones que almenys tenen l'aventatge de que no han comés mai cap acte de baixesa, molt al contrari d'aquest senyor que amb tota seguretat trobariem qui ens en facilitaria dades que més que gràcia ens farien pena.

Dispensi el senyor, encara que d'això no en tingui res, si troba alguna cosa que no li agradi, (confesso que no sé escriurel).

Ahl i d'allò de que sigui valent, encara que criticar quan l'interessat no li pot contestar, demostra esser-ho molt poc, així i tot que se ho guardi, que jo solament al pensar amb certa mena de gentussa, ja tremolo.

estornuls

Enredo

Al costat del cadàver d'un suïcida s'hi va trobar la següent nota:

«Vaig casar-me amb una vídua que tenia una filla, amb la qual s'hi va casar el meu pare, passant, naturalment a ésser aquest, fill meu. En el matrimoni va tenir un fill i en conseqüència em fou net i germà a la vegada. Jo per la meva part, vaig tenir també un fill que fou germà del meu pare i oncle meu.

«El meu pare és fill meu i jo soc pare del germà del meu pare, i com que el pare del pare d'un és avi d'un i jo soc el pare del meu pare, resulta que jo soc avi de mi mateix. Situació més horrible no pot donar-se i per aquest motiu he prés la determinació de clavar-me un tiro.»

Un color nou

Corria un gos desafortadament, fugint del llaç, escorredor del gran Pal-loni i un senyor pregunta a aquest:

—Mira tu quin color més estrany que té aquell gos.

—Si home es de color de gos quan fugi.